

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Корто пошт. шкідл. 143322.
Адреса для телеграм:
"Діло", Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 500 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словацькій 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси і зов.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарня: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Тільки від 12. до 17. листопада!

в салі 678
Гехнольогічного Інституту вул. Буравра 5
(біля Баторого)

квітніється найкращу українську фільму виробництва
"ВУФКУ" за оповіданням М. Гоголя в 10 частях п. а.
:: Сорочинський Ярмарок ::
Прекрасні краєвиди України — ярмарок — пенко —
весілля і т. п. Зелена Свита у Львові, як наддатор.
Початок сеансів: 3-30, 5-15, 7. 1845.
На перший сеанс ціни вступу знижені до половини.

Докотились...

Львів, 12. листопада 1929.

У Львові, як відомо, вже п'ятий рік виходить орган "незалежної думки", що має назву "Рада". Визначається він тим, що дістають його безплатно численні люди у Львові та в краю, а крім того читають його щільно і деколи навіть цитують у своїй пресі київські і харківські комуністи та деякі місцеві польські публіцисти. Комуністи цитують "Рад" звичайно на те, щоб доказати українському громадянству на Рад. Україні, що УНДО складається із самих аристократів і запровадців, що воно фактично не існує, або що "Прогрес" пішла на угоду з польським фашизмом і т. п. Тутешня польська преса послугується теж собою на вітку численними "революціями" "Ради" про українське життя. Але в сама назва цього органу замітна та богатою. Дехто каже, що зветься він "Радою" просто тому, що радифільський, але дехто твердить, що назва цього органу пішла передовсім від того, що він у суспільстві навіть найскладнішими проблемами нашого життя дає собі дуже легко "раду".

Наприкінці "Рада" не любить смертельно Українського Нац. Демокр. Об'єднання і тому часта його на своїх сторінках усмерчує. Усмерчує його була перед останніми виборами до союзу, усмерчує його на своїх сторінках і тепер. А воно, як жило в здоров'язі та силі та і далі живе і нема ніяких признаков його кінця. Нарід каже, що якщо кого так часто за життя усмерчують, то йому дуже довгий вік світився. Або: непомітно бала "Рада" являє українська установа, то вона намагається її оклеветати, підірвати довіру до неї всіма т. зв. "революціями". Про найновіші "революції" "Ради" напишемо окремо. Нині хочемо спинитися на одній з тих, що мають чисто опозиційний пошук.

"Рада" довідалася, що на одному з засідань Українського Посольського Клубу в Варшаві мали займатися "таємно" справою своїх протипольських виступів. Отже, хоч наразі була "таємно", то "Рада" знає про неї, а значить пише "революції". І не тільки пише революції, але й веде велику даву тривоги. Дивіться, мовляв, українські аристократи народу хочуть валити "українську зарубушчанську державу". І то коли? Тоді, як міжнародне положення Радянського Союзу не зазнало в останню часі ніякого погіршення! Що більше, роблять це тоді, коли "навіть найбільше зацікавлений несправді до української радянської держави чоловік бачить, що Рад. Союз в останню часі не тільки не ослаб, але значно скріпився і може собі дозволити на безпечному, внутрішню політику (чуєте?! — Ред.), йти до повсюдних доктрин і інтересів постоїтих держав-революцій. Надогдять вісти, що між ін. на Рад. Україні пороблено численні атаки, а всіляко за ними відбудуться судові розправи за державну зраду. Відомість цих арештованих не мають бути розкриті заповірники петлярищини, "молитви" до заповірників і державної зради чужосторонніми чинниками. Безсумнісно, на цей факт арештувань можуть бути використані петлярищини обурюватися, але рішучею асоцію і самозрозуміло рішуче відкидають і те, що українська держава за Зарушчанську державу і більше берегти свою цілість так, як беруть вже в успіху нових 16 літ." ("Рада", ч. 10, перелом п. а. "Вода на чужині млин").

З наведених слів бачить, що "Рада" у своїй українській пресі в Польщі найкраще поінформована про арештування на Україні. Вона є один з українських органів, що так легко, а "чужині термі" і "дизерію" "совєт" для себе

"раду" в цим арештуваннями. Державні аристократи, мовляв, всі арештовані українські діти, а тому треба в них поступити так, як комуністи поступають в подібних їм уже 11 літ, зберігаючи з урахуванням державну цілість. Отже розстріляти Бфремова, Ніковського, Гапцова, Чехівського і інших! Розстріляти, бо вони "державні аристократи". Чи бачить, до чого може довести навіть дехто з бунтівних "петляриських" "дизерію" у Югославії цілковиту залежність від комуністичних повеліть. Чи бачить до чого в такім випадку доводить цинізм і цілковиту атрофію національного сумління?

Бож подумати тільки, що якісь там писак з "Ради", який вважав себе українським політиком і патріотом цілком легковажно засуджує на смерть, скажімо, Бфремова. Того Бфремова, який дав українській національній культурі непроминяючі цінності, який був чоловіком українським робітником-каменарем ще далеко перед першою російською революцією в 1903 р., того Бфремова, який стояв на сторожі неволі українського слова й української національної культури, коли "діти" з "Ради" писали не зчистились. До Бфремова чи до Чехівського підгадують ці безвольні і безсовісні публіцисти ярликом "петлярищини" і тим себе заспокоюють і тим хочуть заспокоїти все українське громадянство на західних українських землях. А звідки ті пани

Одна з аномалій.

Рефлексії на тему упадку значіння нинішньої польської преси.

(Від нашого кореспондента)

Варшава, 9. листопада 1929.

Ніколи завдання преси не є так відповідальне, таке важке і таке важке, як у переломових хвиликах життя народу чи держави. Розуміють це (ніколи на своїй шпурі не перевищують!) робітники пера в інстинктивно відчувують маси. Бо ніколи газети не є так розкопювані, не стають таким артикулом щоденної необхідності культурної людини, як у ті хвилики. Основна місія преси: інформаційна служба, — швидко і правдива інформація і додане до неї освітлення, перепущене широким крилом ідейного світогляду, — ця місія стає тоді нероздільною частиною буття однаково тих одиниць, які її виконують, як також тих мас, для котрих є виконувана.

Члени санацийного чи опозиційного табору в Польщі, люди "нейтральні" (іх шораз менше), не кажучи вже про весь заармований своїми кореспондентами закордон, словом усі, хто як-так цікавиться тутешніми сучасними подіями, одностайно погоджуються, що ці події в житті польської держави й польського народу переломові, бо боротьба за устрій держави й влади в ній мусить — так чи інакше — торкатися екзистенції мільйонів громадян. Хто краще розуміє це від польських і непольських — але польські справи реферують — відповідальних публіцистів, які все своє знання, хист і рутину мусять протиставити — нервам, що так жагуче прагнуть спокою і нормальних умов праці? І як не вірити в інстинкт мас, бачучи, як ханжово кидаються вони на часописи. — Джерело освітлення, духовної розваги й морального керування! Але пробіг: яка жалка нинішня роль польської преси, — а скажемо ширше: і непольської, яка не може байдуже стати осторонь подій довкруги неї, — як мізерно вона може виконувати нині своє завдання інформації та освітлення і яких потаненних способів мусить ханжувати, щоб издати перед масами "читачів", що вона свою місію таки виконує!

Бо про яку інформаційну службу може йти мова, коли всі джерела гасетної інформації зачеплені. До тих джерел належить чеське варшавське каварнийний столик та атмосфера довкола нього, яка родить нусти сплати, не є теж уже джерелом інформації соймової куліари, бо люди, які в них бувають, самі нічого не знають і спускають лише безкінечні "комбінати". Щож торкається освітлення подій, про які знають офіційні комуністи, то може його дати лише частинка польської преси, — явля і сларно, без жалких застережень ставлячи всі крапки над і.

Навіть зі сотиків зростають мільйони, тому хочби найдрібніші ошадности складайте в Кооперативному Банку "ДНІСТЕР" у Львові, вул. Руська ч. 20.

знають, що Бфремов "петляринець", а може він "гетьманець", а може "участ", а може він взагалі до ніякої політичної концепції тепер не причастний?

Отже Українська Парламентарна Репрезентація фактично розважала на одному з своїх засідань саме справу останніх масових арештів серед української інтелігенції на Україні. Вона застановлялася над тим, яке становище зайнято до тих подій, як боротися з ними репресіями комуністів. Вона застановлялася. Не важко в даним випадку, що рішила, тимбільше, що такі справи вирішують не тільки вона, але й партія. А застановлялася тому, що це наказували їй добро й інтерес нації. А пани з "Ради" проходили попри цю справу легкосердно, карігально цинічно і не тільки погоджувались, але навіть похвалялись поведінку комуністів з українськими національно-культурними дітьми. Розстріляти їх, мовляв, бо вони аристократи. Ось до чого докотились "публіцисти" з "Ради"!

Однак із цього не виходить, аби санацийна преса находилася у багатому крайньому положенні від опозиційної. Живучи у спільних умовах загальної несправності, так само не знають "що буде" і так само ханжували при інтерпретації фактів, яких правдиві мотиви їм не відомі, санацийна преса разом з опозиційною ніби у волюду, між небом та землею, завішена, і даремне силкується задовольнити людей, які по землі манджають.

Отже і санацийні і опозиційні часописи займаються нічим, на сотні і тисячний лад, теоретичною аналізою існуючого в Польщі внутрішньо-устроєного спору та на сотні і тисячний лад взаємно перепрошують себе, вішаючи один на другому всі живі і мертві собаки. Усна річ, що читач не може бути задовольнений вічною дискусією, безпереривною, від літ триваючою дискусією. Але трагедією нинішньої польської преси є не тільки її безразне положення відносно свого читача, але й відносно розвою пропуску подій, на який вона не має майже жадного впливу. Чи передові статті "Газет-и Польск-ой" роблять якесь вплив враження на опозиції? Або статті "Роботнік-а" на санациї? Мало того: вони ж проминають уже без жадного враження і на читача із власного табору!

Вічне повторювання мусить чейже остогиднути. Воно притулює зміст критичному не тільки в читача, але й у самого публіциста. Один перестав брати собі до серця, що читає нісенітницю, другий — що іх пише. Зрештою, це є доказом на правдивість функціонування самозберігаючого інстинкту. Бо в протинному випадку, одні і другі давно вже згинули б.

Два приклади в останні дні. "Газета Польська", провідний орган санациї, присвячує цілий статті завязовському злинок, а якого складається опозиція. Мовляв, світ і корона польська такого "домашнього злинка" ще не бачила: мова Маркса з мовою Дмовського, Троцькийський з Волинським, кс. Нолакеський з Прагером, Рибарський з Домбським і Квазіньським. І т. д. на цю тему. Та одночасно "Роботнік" пише про "санацийну веру Вавялову", цитуючи супроти її собі голоси "Курер-а Віснийського", якого редактором є посол БВ. Окуліч та инш. "Саона", якого редактором є посол БВ. Мамеєвич. Знову ж, відомо, найбільшому журбому спеціально "Газет-и Варшавськ-ой" є факт, що кілька Радзівилів і Сапіга засіли на одній лаві з Віснійським і Салоніком. Скажіть, люди добрі, що думає собі неспівзвучний читач, коли прочитає одну на другий такі три статті трьох найповісних органів столиці? Або знає, що — відомість цим же двома чільними санаций-

ми публіцистами, б. сенатором Косковським у „Кур'єрі“ Варшавському“ та Ст. Стшетельським в „АВЦ“. Цей останній кинув фразу, що, мовляв, кращий якийнебудь вихід із нинішньої ситуації, — сиди або туди, — або не йти далі, „я глибоко впав“. На те Косковський обурився: як-то, отже краще навіть новий переворот, аніж нинішній стан? І давав доказувати, що „не краще“, на що знову його опонент почав висловлювати, що він не має на думці нового перевороту, а лише „визначення“ ситуації, тимчасом переворот, мовляв, її не визначив би і т. д.

І навіть це все? Яке воно має практичне значення для ходу подій? Що воно нового дає читачеві? Чи не віде безнадійною пусткою від таких прес? А пресня — преса є чейже одним із найважливіших чинників суспільного життя. І розуміють це діячі преси, розуміє публіка, а проте одні і другі є дієвими особами і глядачами сумного видовища, якому на ім'я: упадок значення польської преси.

І. Кедрин.

На економічні теми.

В справі збуту сільсько-господарських продуктів.

В останніх часах висувалось в нашому кооперативному житті справа налагодження кооперативного збуту сільсько-госп. продуктів на щораз видніше місце. І правильно. Добре налагоджений збут цих продуктів спричиниться до більшої рентабельності господарки, до поліпшення різної культури, приспівить активізацію і поступ сільсько-господарства, поправить цілий наш господарсько-суспільний бізнес.

Думки на цю тему викликала наша торговельна кооперація. Цей найякісніший нині у нас чинний організації господарського життя. Її перший етап, доставка всіляких потреб для населення вже уформований. Вона промочує собі крок за кроком до другого етапу, до переробки сирих плодів на купецький товар та до експорту. Доволі далеко поступив в цьому напрямі Масло-союз (переробка і збут наблизу), немало праці вложили вже в це діло Центросоюз враз із Повітовими Союзами (янци, збіжжя, тощо). Щораз частіші дискусії на цю тему дають безумовно багато можливих вказівок, опертих на дотеперішній практиці.

Однак є вже і немало хаосу в поглядах на цю діяльність кооперативної праці. Неодні з дискусій не має ні досвіду ні практики в труднощах при збуті. Тому теоретичні висновки таких дискусій сильно відібають від того, що може наше життя.

— І який це штука продавати товар? — каже загаль. — Коби було лиш що продавати, каже селянин, а вже продали я продав би. Воім адесть ся, що вистане, якщо хлібороб, ремісник чи фабрикант випroduкує добрий товар; а коли налагодити торговельний апарат так, щоб усунув посередників, які досі забирають зиски, тоді зиск припадає не їм, але розділяється між продуцентів і консументів, при чому налагоджений апарат (в нашому розумінні: кооперативний) дістане свою

ПРИПІТЬ ПО

зимові панчохи в десені,
рукавички, шкарпетки,
свєтери,
шали,

Снілсціл марки „Tretorn“

до української галантерійної торгівлі

„GENEWA“ Д. Конюха
Львів, Ринок ч. 37. (побіч „Народ. Торговлі“).

нагороду за посередництво і діло скінчене. Воно таке кожному очевидно, що при продажі мусить бути зиск, що годі інакше й подумати.

Такі поняття про неминучий у торгівлі зиск є не лиш у загаль, але також у теоретиків-економістів, які, приймаючи зиск як щось самозрозуміле, побудували на ньому свої теорії. Партиїні ідеологи саме в ім'я цих зисків творять партійні програми і в ім'я їх ведуть також завзяті міжпартійні боротьби.*) Цим можна пояснити собі, що й у наших теоретиків виривають більше форми збутового апарату, ніж сама суть та зміст збуту, бо й у них є очевидність зисків у збуті. А що, мовляв, нинішня кооперація не займаючися досі збутом як слід, не доросла видно до цього діла, тому треба створити окремий кооперативний апарат, з новими статутами, новими дирекціями, надзирними радами і т. д. І коли такою легкою видається ця справа тим, що пишуть, то в читачів виривають враз питання, чому досі ще не твориться цей апарат, а з краю наплавляють раз-у-раз письма, чому там в центрах така байдужість щодо торгівлі збіжжям, худобою чи іншими земельними плодами.

Однак практика каже що інше. Вона каже, що невелика штука випroduкувати сирий продукт, зате велика штука переробити його на ринковий товар і найти для нього відборців, а найбільша: збут товар з відповідним чистим зиском. Є це діло таке складне і вимагає такого великого знання людських хитрощів та підступів, воно повне таких несподіванок і небезпек, що не має тут прикороплення поняття: „дешево купити, а дорого і з зиском продати“, але поняття ризику, безупинного напруження і слідкування за рухами й подіями на ринках. І тому саме незвичайно складна праця здобуває куди більшу винагороду, ніж інше заняття, а цю винагороду ми звичайно називаємо чистим зиском.

Ось приклад: не тяжко воно купити якусь машину чи інший товар, бо до нас прийдуть десятки агентів, що конкурують між собою і набираються один перед другим. Але чи наш рільник міг зробити сирий продукт товаром? А далі чи ми вміємо набиватися з ним на чужих ринках серед сотні оферентів з інших околиць та країв, до того вишколених у штучі оферування і взагалі в торговельній техніці? Чи багато є між нами

*) В нашому житті виступає партійна боротьба за це питання з меншою зазвештністю, що госп.-суспільні питання не дають ще в нашому політичному думанні основою для наших партійних змагань. Вони у нас тільки зареєстровані в друкованих партійних програмах.

торговельних агентів? Подумаймо лиш, а кожний з нас побачить, як далеко ще нам до того. А практики, між нами й наші! Поштові Союз Кооператив, могли б куди більше на цю тему сказати. Могли би сказати й те, що коли серед загаль українців є торговля ділом майже чужим, то не тому, що ми не хотіли цього, але тому, що ця складна штука не терпить нашої повільності в думках і ділах, нашої нерішучості, боязливості.

Кожний продуцент, головню промисловець, знає з практики, яка велика є його залежність від уміння вишукати джерела збуту та збуту свій товар. Тому й не дивно, що ця діяльність продукції займає найкращі уми. Називаю збут „продукцією“, бо торговля, взагалі виміна, це ніщо інше як останній етап продукції, дарма, що нам на око воно інакше виглядає. Не рідше ще про рентабельність добра земля чи фабрика, ні навіть приготування товару до збуту, але те, чи є відборці, чи вони близько, чи засоби й певні, чи наш товар відповідає їх прихилькам (нараз забатанкам) та чи ми вміємо підійти до них так, щоб вони саме нашого товару хотіли. Давніше не треба було рахуватися з тим усім, але нині, коли зачинає нас бити масовість, дешевість і доброта такого самого товару інших конкурентів, головню загранич, яка побиває нас навіть на наших таки ринках, — треба приготуватися до цієї справи солідно й обережно, поступати крок за кроком, набирати практики. Купець чи агент зацікавлений поволі, по довголітній практиці, з головними відборцями, з розміром і змішчівістю збуту, а одночасно виховує собі продуцентів-доставців, себто достосовує з часом їх продукцію до потреб ринку, поучаючи їх попросту, як слід йому товар підготувати. Тому й кажуть: практика — це найпевніший капітал у торгівлі.

Так мусить поступати очевидно й наша кооперація. Розуміється, було б найкорисніше для продуцентів, кожді окремий кооп. апарат для збуту вже був у нас віддана вишколена собі продуцентів. Але, коли він не повстав у кращих часах і не вишколена собі ще навіть фазового персоналу, то в нинішніх куди тяжчих часах повинна встати це діло далі та кооперативно-торговельна організація, що має вже деяку практику в доставі і має вже більше вишколеного в збуті персоналу, ніж малаб та установа, яка мала би швидко творитися і вчитися. Очевидно, нинішня кооперація поступає в цьому ділі дуже обережно, бо цього навчила її дотеперішня практика. З цієї причини зайвою є критика, неначе теперішня кооперація не надавалася чи була несподібно до таких операцій. Зате краще було б підтримати її в цих змаганнях. А реалізування покликів у справі творення зараз таки окремого універсального апарату для збуту — покищо нині безумовно ще недооріле, бо такий експеримент готов нао за багато коштувати.

М. Творидло.

Складайте жертви на оселю українських робітників пера!

ЕДГАР АЛЛАН ПО.

Убийство на вулиці Морґ.

(Продовження.)

— Звернімось тепер до інших зізнань про ужиття сили, напрочуд незвичної. На комині знайдено грубі пасма — дуже грубі пасма — сивого людського волосся. Їх вирвано з корінням. Ви свідомі того, якої треба великої сили, щоб витягти отак з голови навіть двадцять чи тридцять волосин? Ви бачили ці жмути волосся, так як і я. Їх коріння (жахлива картина!) прикипіло до клаптів мяса з голови — вірний знак надзвичайної сили, бо вирвано-ж, може, з цілими волосини нараз. Старій пані не тільки перерізано горло, але-ж голову начисто відтято від тіла — а знаряддям була проста бритва. Я хочу також, щоб ви розважили звичайчу лють цих учинків. Про каліцтва на тілі пані Л'Еспане я не казатиму. Пан Дюма та його поважний колега пан Етієн зробили висновки, що їх заповідно тупим знаряддям; і ці добродії мають у своїй думці цілковиту рацію. Це тупе знаряддя, це був просто камінний брук у дворі: на нього жертва упала з вікна, що прилягає до ліжка. Ця ідея, дарма, що вона виглядає тепер так просто, не прийшла поліції з тієї самої причини, що й широчина віконниць, — бо через ті цвяки їхне сприймання було герметично закриті для можливості, щоб ці вікна взагалі колись відчинилися.

— Тепер, коли в додаток до всіх цих фактів, ви роздумаете як слід над химерним безладдям у кімнаті, ми вже поступимо так далеко вперед, що дійдемо до сполучення ідей зручності дивоглядної, сили надлюдської, люті звірочої, різанини без ніякого мотиву: якоїсь

гротески в цих страхіттях, абсолютно невластивої людству; голосу, чужого своїм звуком для слуху представників багатьох народностей та позбавленого будь-якого виразного чи сприйнятного поділу на склади. Отже, який висновок маємо? Яке враження зробив я на Вашу увагу?

Трепет узяв мене, як Дюпен поставив мені це питання.

— Це божевільний, — сказав я, — таке заподіяв: якийсь навісний маньяк, що втік із судінської лікарні.

— Під певним поглядом, — відповів Дюпен, — Ваш здогад годиться; але голоси божевільних, навіть у найшаленіших пароксизмах, ніколи не мають подоби до того особливого голосу, який чуємо зі сходів. Божевільні наляжуть до певної нації, і їхня мова, хоч і незв'язана в словах, має завжди складовий поділ. А крім того, волосся у божевільного буває не таке, як оце, що я держу тут у руці. Я вирвав цей малий жмуток із заляканих рук пані Л'Еспане. Що Ви скажете про це?

— Дюпен! — скрикнув я, вкінцях зденерований, — це волосся зовсім незвичайне — це не людське волосся.

— Я цього не казав, — відповів він; та закни рішати це питання, я хочу, щоб Ви поглянули на маленький рисунок, що його я отут накинув на цьому папірі. Це факсиміле, зняте з того, що описується в одній частині свідчень, як „темні синці та глибокі сліди від нігтів“ на горлячці пані Л'Еспане, і в другій (пана Дюма та Етієна), як „ряд синців, очевидно, витиснених пальцями“.

— Ви бачите, — казав далі мій друг, розстелюючи папір на столі перед нами, — що цей рисунок дає уяву про цупку і упірну хватку. Тут немає знаків сховання. Кожен палець за-

держав надовго — можливо, що аж до самої смерті жертви — той жахливий натиск, що ним він заглибився був зразу у тіло. А спробуйте-но поставити всі свої пальці одночасно у відповідні відтиски, як Ви їх бачите.

Я спробував і не зміг.

— Ми, може, неслухно виконуємо цю спробу, — сказав він. — Папір розстелено на рівній поверхні, а людське горло має циліндричну форму. Ось тут є поліно, що його окія приблизно такий, як людська горлянка. Обвиніть рисунок круг нього і спробуйте наново.

Я так зробив; але трудність була тепер ще й наочніша, ніж першого разу. — Це, — сказав я, — знак не людської руки.

— Прочитайте тепер, — відповів Дюпен, — цей уступ із Кювіє.

Це був докладний анатомічний і загальний опис великого бурого орангутанга із Східно-індійських островів. Величезна статура, дивовижна сила й активність, дика лють цього ссавця та здатність його до імітації занадто добре відомі. Я відразу збагнув всю жахливість цього убийства.

— Опис лап, — сказав я, скінчивши читання, — стоїть у достотній згоді із цим рисунком. Я бачу, що жадна тварина, крім орангутанга й означеної тут породи, не моглаб полишити таких слідів, як ви тут зрисували. Цей жмуток бурого волосся теж сходиться взором із волоссям звирини, описаною у Кювіє. Але я, мабуть, негоден зрозуміти подробиці цієї палідної таємниці. Крім того, чули-ж два голоси, суперечку, і один із них був, без сумніву, голосом француза.

(Продовження буде.)

Для воюючого попристання українська православна церква неприхильна — на її думку — становить Риму до гр. кат. церкви й українців загалом. В будучності ця церква мо-

пав І. Яримович, проводив ними о. Константин Яримович, парох Личакова, а делегатом від головного Вільдту „Просвіти“ був д-р В. Заганкевич. Першим головою читальні вибрали о. К. Яримовича. Замітте те, що на перших загальних зборах читальні явилось здебільша жіноцтво. Засідання й збори відбувались доволі по приватних хатах. А все-ж управа читальні організувала відчити, вистави, курси для неграмотних, працюючи невпинно для головної мети: власної домівки, що допомогла б у цій праці.

На дальші точки програми ювілейного свята склались у першій мірі хори під проводом радника Купчинського, що виступали тричі. Не можна при музичній оцінці підходити до них так, як до робітень на чисто музичних концертах. Хто приглянеться ближче, в яких умовах мусить співати такий хор: як його члени перебігають туди й назад на сцену без верхніх одягів через холодне повітря, в якій задурманій атмосфері розлягається пісня, той зрозуміє, що найкращий хор не зийшов би краще з такого завдання. Додаймо до того, що хор рад. Купчинського йде на кожний поклик на такі свята саме тоді й там, де інші відмовляються від невдачної наскрізь громадянської праці.

Гарно вийшли сольсопія п. О. Соторівної, народні пісні на цитрі п. М. Савицького, великі оплески вібра деклямації малого хлопчика „Привіт Просвіті“, написаний Ю. Шкрумеляком; дуже вдатними були візантійські „сестер Сокола IV“ і живий символічний образ „Як відпоручили установ промовляли голова „Просвіти“ М. Галушчинський, як делегат „Рідної Школи“ д-р Коновалець, як делегат від філії „Просвіти“ ім. Шевченка д-р Е. Прийма й ін.

Над усім святом тягнота лише одна думає: якби можна розширити ці тісні стіни і підняти стелю, що не дають навіть змови впорядникам свята перевести програму вчора швидшим темпом!

Канцл. Шобер не уступає.

На виборчих зборах у Відні сказав христ. сусп. посол Купшак, що всі чутки про пляноване уступлення канцлера Шобера є неправдиві. Канцлер не думає уступати та не має для цього ніякої причини. Тяжке завдання переведення виборчої реформи посувається скоро вперед.

СРСР. відкидає відповідальність за Комінтерн.

Ціла англійська преса наводить статтю „Дзвесті“ (журнал), які відкидають усяку відповідальність більшовицького уряду за діяльність і пропаганду Комінтерну. Стаття ця є офіційною відповіддю СРСР на Гендерсонову промову в парламенті, який підкреслює, що Комінтерн і уряд СРСР це ідентичні поняття та що за всяку протирічливу діяльність Комінтерну буде робити відповідальним більшовицький уряд.

же стати важним чинником у приверненні буковинців і галичан-кацалів та придніпрянських „халхлів“ до української національної державної ідеї (коли не буде запізлого).

Приналежність українських громадян у Зауцелних Державах до одної чи другої церкви, вище менше-більше усталена і, якби не зайшли які непередбачені причини, імовірно залишиться в тому числі на довгий час. Маю враження, що число вірних поодиноких церков у Канаді ще збільшиться. Може новому гр. кат. владиці, о. Ладінові, вдасться застabilізувати відносини. Якби гр. кат. духовенство підтримало його своєю народною працею в громаді, то це сталося би — на мою думку — тим певніше.

При гр. кат. і українській православній церкві плекається звичайно хори. Ті хори здебільша мішані, в кожній місцевості в кількох визначених жіночих голосах. Мужські голоси всюди слабші. Нема чого дивуватись цьому, коли заважити, в якій тяжкій фабричній роботі мушени звичайно працюють. Залежно від диригента — ці хори бувають нерозв'язані, нпр. хор гр. кат. (веде д. Атаманець) й у прав. церкві в Шкаго, гр. кат. церкві в Дитрой, у прав. церкві в Миннеаполіс, та інші. Окремо слід відмітити хор української прав. церкви в Арнолд-Па., в якій учить бувший член капелі Кошица, о. прот. Палло Корсуновський. У виконавців світських пісень цей хор зовсім не стоїть по заду від улюблених у нас хорів Котка чи Басевського. Треба про це дивуватися, як міг диригент витягнути огляди голосової краси з грудей фабричних робітників та довести хор до такого артистичного виконання. Сам диригент прегарний, громовий бас. Не дивно, що саме йому було доручено 22. січня 1920 р. проголосити на софійській площі в українській мові грамоту про злуку Західної і Східної України в Союзі Української Держави. Певно, що почули її й найдалі ризи.

(Продовження буде.)

Д-р Курціос — міністром закорд. справ.

На внесення канцл. Мюлера президент Гінденбург іменував 11. листопада міністром закордонних справ д-ра Курціоса, а рівночасно урівнявши його з урядом міністра господарки. На місце д-ра Курціоса міністром господарки іменованій пос. Мольденгавер (нар.).

Європа на шляху до мира.

Промова Мекдональда.

На банкеті в Гільдголі, виданім новим льор-майором Лондону, прем. Мекдональд виступив з промовою в закорд. і внутр. справах держави. Евакуацію окуп. військ уважає одним із кінцевих розділів вел. війни та вступлення на шлях тріумфального мира. Зростаючий моральний авторитет Ліги Націй стане небаром чинником могутнішим ніж збройні сили. Бритійський уряд причинився до зросту тієї поваги Ліги тим, що підсилює факультативну клявузулю. Щодо СРСР уряд стоїть на становищі, що СРСР існує чинно, тому признає, що протилежний погляд, який старається перекреслити цю дійсність, не доведе до нічого. Хочемо, — сказав М. — щоб СРСР узяв участь у змаганнях над перебудовою Європи в одностайній організації мира. Хочемо зробити кінець пропаганді, яка є засобом нелегальності у виступах держави проти держави. Хочемо визнання тих обов'язків, які є спробою у взаєминах між цивілізованими народами, а розуміємо під тим зобов'язання та політ. договори, отже й зобов'язання в справі довіри. На цій основі Палата Громад уповажнилася уряд визнати СРСР. Визнання уряду та дипл. взаємин не значить, що погоджуємося з політичними, суспільними та релігійними поглядами другої сторони або що ми готові піддатися небажанім впливам. Подаючи заг. характеристику внутр. справ прем'єр підкреслює вагу та потребу тісної злуки всіх сил імперії та бритійських народів.

Марш. Пілсудський хотів проголосити себе королем?

Литовський урядовий орган „Літувос Аїдас“ у кореспонденції з Варшави повідомляє, що на отворенні сойму марш. Пілсудський хотів при допомозі 150 старшин проголосити себе польським королем як Йосиф І. Після проголошення себе польським королем задумував марш. Пілсудський для відновлення ягйлонських традицій поїхати у Вільно та проголосити себе литовським королем. Вкінці повідомляє „Л. А.“, що старшини, які прийшли до сойму, вибрано з усіх полків і формацій, тому що би в тій акції була заступлена вся польська армія.

Іменування бувш. віцемін. Бирки директором льв. торг. палати.

Для 9. листопада оголосили іменування бувш. віцеміністра скарбу посла в клубу ББ. голови соймової бюджетової комісії Бирки директором Промислово-торговельної Палати у Львові.

Біржа. Гроші.

Американський долар 890 00—891 00, канадський долар 881 00—882 00, чеська корона 0 26 33—0 26 66 австрійський шілінг 1 25 00—1 25 50, румун. лей 0 05 00—0 05 25, французький франк 0 34 30—0 34 75, швейцарський франк 1 71 30—1 72 00, фунт стерлінгів 43 60 00—43 80 00, радянський червонець 17 00—17 50, німецька марка 2 13 10—2 13 25

Збіжжя.

Пшениця двірська 36 25—37 25, пшениця селянська 32 75—33 75, жито галицьке 22 50—23 50, ячмінь галицький броварський 00 00—00 00, ячмінь на млин 19 00—20 00, ячмінь пастбищний 20 00—21 00, овес галицький 20 25—21 25, кукурудза румунська 24 50—25 50, баробла промислова 4 50—5 00, фасоль біла 80 00—95 00, фасоль копрона 30 00—30 00, фасоль краса 53 00—53 00, горох біло-Вікторія 40 00—45 00, горох пізній 29 00—32 00, бобів 29 25—30 25, мішанка паст. в зерні 60 00—00 00, млин 31 50—32 50, сіно солодке краєве прасоване 8 50—9 50, сіно прасоване 5 00—6 00, гречка 25 75—26 75, ячмінь 67 00—69 00, дубів снілий 00 00—00 00, ріпак озимий 66 50—67 50, жук пшеничний 40 при 00 00—00 00, жук пшеничний 65 при 66 00—67 00, жук жонга 70 при 40 00—41 00, грисів кукурудзаний 00 00—00 00, жук кукурудзаний 00 00—00 00, отруби жонги 12 50—13 00, отруби пшеничні 13 25—13 75, крупи гречані 51 50—53 50, пшоно 00 00—00 00, крупи ячмінні 38 00—39 00, пшениця 36 00—37 00, просо красе 28 25—29 25, макухи льняні 41 00—42 00, мак синій 120 00—130 00, мак синій 80 00—90 00, конюшина червона 125 00—135 00.

Залізнична катастрофа.

Дня 11. листопада перед станцією Бежанів на шляху Люблин-Краків зударився особ. поїзд із моторним возом, що курсує на шляху Краків-Величка. Паровоз особового поїзду поважно ушкоджений, моторний віз не надається вже до вжитку. Около 15 людей було легше або тяжче ранених. Рух на шл. Краків-Львів був перерваний на 3 години.

Японія хоче зірвати взаємини з СРСР?

В Токіо оголосили комунікат, що японська поліція арештувала багату комуністку, які були на услугах сусідньої держави. Розправа проти тих комуністок відбувається публично. Перед процесом яп. уряд не думає робити ніяких заходів на міжнар. терені, а після процесу, як зачувати, хоче зірвати дипл. взаємини з державою, яка фінансувала комуністів. Хоч комунікат не називає цієї держави, нема сумніву, що це СРСР.

НОВИНКИ

— Львівська хроніка. При вул. Львівській. Дітей арештовано Франю Сохань, яка у своїй домі переховувала військового дезертира Володислава Кожуха, що втік із військової в'язниці. — Із дому при вул. На Болоню 14-літня учениця Гелена Барильська пішла у п'ятницю до школи і досі не вернула. — На днях арештовано інваліда Антона Луцкея за те, що покинув свою 3-місячну дитину на вулиці. — Арештовано також Володислава Курила за крадіж грошових листів у банку при вул. Костюшка 7. — Суд присягних у Львові засудив Станіслава Пастуха та Івана Хабідаюру на рік в'язниці за рабунковий напад на С. Вайнера. Напад цей був виконаний на дорозі між Давидовом і Сіховом. — На два місяці арешту засуджено шофера Романа Тиргу за пошкодження здоров'я Махлаюка.

— Сирітська доля. У Львові при вул. Кордецького 7. повісився 16-літній Володислав Вишневецький. Слідство виявило, що Вишневецький був сиротою і жив на засці у свого вітчима шевця, який так змучався над ним, що доведений до розпуки цей хлопчина порішив закінчити життя самогубством. Минулого року Вишневецький був утік з дому і служив у однім фітварку на селі, щоб позбутись опіки свого вітчима, але втративши службу, він вернув до Львова, де стрінуло його нове знущання і побої опікуна.

— За фальшування testamentу. Дня 9. ц. м. у перемиській суді закінчився процес проти фальшивників testamentу Павла Тишковського. Суд присягних одноголосно признав винуватими діда Гашлякевича та інженіра Конопку і засудив обидвох на один рік в'язниці. Обвинувачених Мозарівського і Тишковського звільнено від вини й кари. Після прочитання присуду, обвинувачений Конопка зімлів і апав неприємний на землю. Вислід розправи проти цих багатих власників дібр у перемиській повіті, викликав у Перемишлі немалу сенсацію. На розправі було присутніх багато членів родини обвинувачених.

— Червоний пісень. У селі Гряди під Львовом згоріли три стирти сіна й соломи власності графа Скарбка. Цю пожежу видно було у Львові і львівська пожежна сторожа виїжджала до Гряд гасити вогонь. Польська преса знов подає нічим недоказані відомості, що стирти підпалили українські саботажисти, та що на цих стиртах та на плотах були вивішені жовто-блакитні українські прапори. Так само пояснює собі польська преса пожежу у фітварку в Зашкові, де ніби-то українські саботажисти спалили кілька стирт.

— Ювілейний збірник „Січ“. Українське Академічне Т-во „Січ“ у Відні, приступаючи до видання „Ювілейного збірника“ звертається до нашого громадянства із проською прислати списки імен тих членів „Січі“, що впади у визвольній боротьбі та найточніші дати про них і біографії. Ці матеріали прислати на адресу: „Ukrainischer Studenten-Verein „Sitsch“, Wien XVIII. Theresienlgasse 15.

— Утеча з в'язниці. Із черновецької в'язниці втік 22 в'язні, між ними кількох політичних. Деякі в'язні були засуджені на 20 літ. В'язні втікаючи, потурбували в'язничну сторожу, яка стріляла за ними. Поліція пустилась в погоню за в'язнями і дотепер зловила 12 осіб.

— Арештування священника за державну зраду. На Словацькій арештовано священника Яковича, який від деякого часу був головою християнсько-соціалістичної партії. Суд обвину-

жава у себе продукує, подаючи при цьому, що дні найбільш держави, а саме Америка та Німеччина, котрих кінофільмовий промисл висунув на перше місце, утворили у себе при університетах постійні курси кінематографії з літературними, архітектурними й технічними відділами.

В далішніх уступах говорить автор про фільмове мистецтво в Польщі, про кіно-зірки, поділ їх праці та успіхи в досягненні кінематографії. Не омине він також режисерів, творців сценаріїв, проблеми руху, значіння музичної ілюстрації та спорту і культу тіла на екрані.

Взагалі автор зумів опанувати матеріял як з боку технічного, так і мистецького, і подав читачам цілий механізм кінематографічної діяльності.

Появу цієї ілюстрованої книжки слід повітати широко, тим більше, що прим. поляки, які мають свою державу і в останніх часах взяли до обліку фінансування свого фільмового виробництва, не спромоглися ще досі на подібну публікацію і вдовольняються дуже слабенько редагованими журналами, в котрих крім самореклами кількох більших фірм нічого поважного не можна найти.

С. Куликівна.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Ярослав Геврич, ст. медичини в Кракові, відійшов до Всевишнього в 26. весні життя дня 3. листопада 1929. Похорон відбувся в Хайбичині Лісін. В. Й. П. 1-1

О. Омелян Баранський, парох Боянця, помер дня 10. листопада ц. р. в 45 році життя і 21. році священства. Покійний знаний патріот-дідч Жовківщини. В. Й. П. 1-1

Нов книжки й журнали.

КНИЖКИ:

Карель Гавлічек-Боровський: „Вибір поезій“, переклад Івана Франка з життяписом Гавлічека. Ілюстроване видання. Видавництво „Чесько-українська книга“. Випуск 2. Прага 1929. Стор. 192. Форм. 8°.

Осип Гадус: У кожного розум є, як горівки він не пє. Песа на дві дії. Львів, 1929. „Театральна бібліотека“. Видавництво „Русалка“. Стор. 16. Форм. 8°.

Инж. астр. Г. Гордієнко: „Конюшина“, як її плекати й яка з неї користь. Львів, 1929. Накладом Красного Т-ва Господарського „Сіль-

ський Господар“. Бібліотека „С. Г.“ Ч. 62. Стор. 64. Форм. 16°.

Ярослав Гашек: „Пригоди доброго во-яка Швейка в світовій війні“. Швейка у за-пілля (інтервалі). Авторизований переклад з чеського. Ілюстроване вид-во „Луна“. Львів, 1930. На українську мову переложила Олекс. Залужний. Стор. 168. Форм. 8°.

ЖУРНАЛИ:

„Життя і Знання“, популярно-науковий журнал. Видає Т-во „Просвіта“. Рік вид. III. Ч. 2. Львів, листопад 1929. Зміст: М. Галушницький: Національні і громадські свята; Б. Ліснський: Скарб життя; Н. Королева: „Хліб наш щоденний“; Ю. Крохмалюк: Боеві газ і отруї; Е. Жарський: Ситяївка; С. Пастернак: На копальні золота; За Г. Вагнером переклав М. Черкавський: Фіниковий гайок у пустині; Тільки десять центів; У гостині в першого й одинокого лядляндського поета; Брікеті; В. Бірчак; Володар Ростиславич; Всячина; С. П.: Найдекший метал „електрон“; Ручна подвійна лопата; Оголошення.

„Наш Приятель“, ілюстрований місячник для молоді та шкільних дітей. Видає Марійське Т-во молоді у Львові. Рік IX. Ч. 3., листопад 1929 р.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Вівторок, 12. листопада, год. 7-30 веч. „Артисти“.

Малий Міський Театр:

Вівторок, 12. листопада, год. 7-30 веч. „Принес Мері Деген“ (знижені ціни).
Середа, 13. листопада, год. 7-30 веч. „Союзний вдовець“ (премієра).

Театр ревії „Гонг“ — в салі міна „Кольосей“:

Вівторок, 12. листопада „Електричне кохання“, одна вистава г. 8-15.

Середа, 13. листопада, „Електричне кохання“, одна вистава г. 8-15.

Кіна.

Аполло: Азатів сад (Ів. Петрович, Алісія Террі), на основі повісті Роберта Гіченса.

Касино: Чортиня в Тріполісі (Альф. Фрідман, Ліна Гейд).

Кольосей: Тасина ватага Біг-Бой — великий збиточник.

Лев: Під прапором кохання.

Марусенька: З дня на день (на осн. повісті Фері Гетал).

Оаза: Мадан Ресаміє.

Палас: Звукова фільма „Чотири чорти“ (Джанет Гейнор).

Пан: Тайна пташаді в Дембліні (Марія Яковіні).

Пасаж: „Правда побідує“ (Віліам Десмонд). Тиждень Пата і Гомонта.

Аж комедія.

Скисеве: Тепер або ніколи!

Фатаморган: Понад сніг (Жером-ського).

Химера: Новочасний Казанова.

Утіха: Чорний Ореж (Руд. Валентіно).

Присилайте передплату!

Програма радіо.

Вівторок 12. XI. 1929.

Варшава (1411,7) 11-45 Популярний концерт.

Краків (312,5) 13-10 Трансмисії в Варшаві.

Познань (334,5) 17-45 Пополудневий концерт.

Гельсінгфорс (221,4) 20-00 Концерт радіооркестри.

Ляйпциг (249) 20-00 Трансмисії з опери.

Братислава (279) 19-05 Словацька музика.

Талін (296) 19-00 Військова оркестра.

Брно (341,7) 12-30 Чеські концерти.

Лондон (356,3) 14-00 Музика з готелью Сесла.

Штутгарт (360) 16-00 Концерт радіооркестри.

Прага (487) 20-00 Концерт чеської музика.

Міліно (501) 12-30 Легка музика.

Брюссель (509) 18-00 Концерт радіо-три.

Відень (516,3) 11-00 Оперовий хор спі-ває гимни.

Рига (525) 17-00 Пополудневий концерт Мюнхен (533) 17-30 Фортеніновий репертуар.

Будапешт (550) 17-10 Циганська музика.

Москва (825) 19-00 „Пікова Дама“ опера Чайківського.

Ковно (1935) 20-30 Концерт.

Ленінград (1000) 16-10 Концерт ні-жельської музики.

Харків (1304) 13-30 Пополудневий концерт.

Париж (1725) 16-45 Радіоконцерт.

Середа 13. XI. 1929.

Варшава (1411,7) 20-30 Камеральний концерт.

Краків (312,5) 13-10 Трансмисії в Варшаві.

Познань (334,5) 20-30 Народний кон-церт.

Гельсінгфорс (221,4) 19-45 Базетова музика.

Ляйпциг (249) 14-30 Програма для молоді.

Братислава (279) 16-00 Концерт оркестри.

Талін (296) 20-30 Танкова музика.

Брно (341,7) 20-00 Народне мистецтво.

Лондон (356,3) 21-00 Симфонічний концерт.

Штутгарт (360) 16-00 Пополудневий концерт.

Гамбург (372) 20-00 Давня музика.

Франкфурт (390) 16-30 Концерт зі Штутгарту.

Берн (403) 10-45 Грамофонові плити.

Берлін (418) 16-20 Капела Гарденберга.

Стокгольм (436) 18-30 Готландський пісн.

Рим (441) 21-02 Вечір італ. музики.

Лінгенберг (473) 17-30 Дута оркестра.

Прага (487) 21-00 Камеральний концерт.

Міліно (501) 20-30 „Масковий бал“ опера Верді.

Брюссель (509) 21-30 Концерт з Ле-одіома.

Відень (516,3) 21-00 Популяр. концерт.

Рига (525) 22-00 Грамофонові плити.

Мюнхен (533) 20-00 Концерт з Франк-фурту.

Будапешт (550) 12-00 Костельні давони.

Москва (825) 15-30 Пополуд. концерт.

Ковно (1935) 21-00 Концерт.

Ленінград (1000) 14-00 Грамофони.

Париж (1725) 16-45 Концерт солістів.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

ГОДИННИК ВАШІ буде найкраще на-правлений у найбільшій годинник-ській роботі Івана Зельтенрайха Львів, на Марійська ч. 3. — З провін-ції просимо репаратії прислати по-штою. — Старомодні жіночі годинники переробляємо на ручні. 618 13-7

БІЖУТЕРІЮ, СРІБЛО, ГОДИН-НИКИ поручає дешево Дембров-ський Розважескі Львів (Готель Жоржа) вул. Академічна ч. 2. Догоди усяля. 619 8-7

УНЕВАЖНЮЄТЬСЯ військовому ки-жечку видає П. К. У. в Городку итайлонським ч. 240 на імя д-ра Івана Станька в Яворові, тепер в Любачеві. 854 3-3

ШАМОТОВІ ПЕЧІ чеські, найбільший склад Ренчнер, Легіонів 37. 707 12-12

ВІСНИКАЮ почтою гарні, вибрані гриби (найменше 5 кг.) по 22—1 кг. — Салаткові полила на цукрі в 3 кг. фаска за зол. 18— Волоські оріхи в 5 кг. мішок за зол. 26— Франко за послі-платою Мендель Штуммер Косів к. Ко-ломи. 812 2-10

УЧЕНИКІВ прийму на ставцію від 1. грудня. Покій з особин входом для студентів з піанн удержанням. — Опанька вул. Хмаринової ч. 12. 870 1-1

НА РАТИ Матеріал 3 подушки 30 зол. Волосінні 75. Отомани 55. Розкла-дані Лежачні 55. Приймає різном пере-ріжок фабрика ЗАКС, вул. Ліндога ч. 6. 840 6 1-5

НАДЗВИЧАЙНИЙ ВІНАХІД „Patent“ Геоложес. — Нафтові лампи з охоро-нним пальником і петріскаючим шилом і нафтово-газові лампи, жарові, свіжко-біде світло від 90—2000 свічок, різном діатарні від 200—300 свічок, налагоди на всякий випадок. До кожної старої лампи надається пальник з регуляційним пер-стелем. На жадання висилаю ціни без ніяких коштів. Пошукую солідних аген-тів з фотографією і свідоцтвом мораль-ности. — Зголошення під адресою: Па-вло Ріттер, Bielsko, Sl. Ciesz. ul. Cie-szynska 24. 873 1-1

Ширіть
наш
часопис!

Накріття

Fragata, Hennenberga і інших найліпших фабрик по фабричних цінах 577

У МАНДІЯ, вул. Коперника 14. Напроти Кіна Коперник

ВДОВА зі священничої родини шукає місця до заряду дому на селі або в місті. Розуміється на господарстві й кухні, а також моглаби зайнятися доглядом хорої особи. — Зголошення на адресу: Стефанія Романович у о. Степанова, Заболотні к. Бродів. 874 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

Спеціаліст недуг легенів, серця і жовузка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

438 Переслітлення Рентгеном. 53-7

Д-Р ЕВГЕН ДУРДЕЛЛО

був. лікар заграничних країн, спеціаліст скірних, венеричних і сексуальних хоріб та лікарської косметики ординує від 8-10/в. 14-18. в неділі і свята від 10-11.

Гірське сонце. Ватопор. Діатермія. Кріо-терапія. Сепараткові почекальні.

Львів, вул. Потоцького ч. 11. І. п. 826 Телефон 65-87. 6-7

Спеціаліст скірних, венеричних недуг і косметики 1-1

д-р РОМАН ДОЛЬНИЦЬКИЙ

орд. від 3-6 попол. вул. Глубока 10

партер. — Кварцева лампа. Діатермія

Подяка.

Вповажаному Павлові Докторові Алек-сандрові Мальчикові, лікареві внутрішній недуг, вул. Лонського ч. 8. за виділення мене з поважної недуги, складаю цей дорогий сердечну подяку. 876 1-1

М. Криський

ДРУГИЙ НАКЛАД! По конфіскації. ДРУГИЙ НАКЛАД!

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР-АЛЬМАНАХ

ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ

на 1930 рік.

ЗМІСТ: Василь Дайковський: Маміна. Юрко Старосодський: На Ма-ківці. Богдан З.: З історії Закарпаття. Юрко Гарасимів: Десять днів на Підкарпатті. А. Крезуб: Болі за Львів і Наддніпрянським Січові Стрільці. Маріан Карпенюк: День 31. серпня 1919 р. в Києві. А. Крезуб: Напад большевників на Креминець в травні 1919 р. Ірина Шигель-ська-Клименківна: Великдень у Жмеринці. Юра Шкучелак: Кохання поручника Залізного. Уривки з любовних листів воєнних. Євген Дидик: З повстанців. Устя Гриниш: Дещо з того, що пере-жила. А. С.: Помста. Я. Водяний: В Холодний Яр. Р. Сушко: Базар. Я. Водяний: З обіймів смерті. А. Марушенко-Богданівський: На сві-танку. Сергій Дашків: Діти недолі. Адкар: Нариси з Поділля. Д-р Б. Гнатів: Лисина. Мирон Завалинський: На чужій роботі. Анатоль Курдидик: Міля. Вол. Куш.: Коняки.

Календарієм. 12 ілюстрованих героїв. 26 ілюстрацій в тексті на півредовому папері. Вінета кисти Е. Козака

Ціна 3-00 зол. — Порто 0-30 зол.

Замовляти можна у всіх книгарнях і кооперативах.

Червона Калина, Львів, вул. Руська ч. 18 III/а. Книгарня Червоної Калини, Золочів, вул. Колійова ч. 1.